

WAT SCHIET IK ER ALS BELEGGER MEE OP? Als een broker of beleggingsfonds aan securities lending doet en daarmee beleggers met een extra (beheersbaar) risico opzadelt, dan is het niet meer dan logisch dat beleggers profiteren van de vergoeding voor het uitlenen van aandelen.

BROKERS

Moderne discountbrokers die de concurrentie aangaan met de gevestigde partijen in Nederland lenen actief aandelen van klanten uit.

Bij DeGiro is het mogelijk te kiezen voor een beleggingsrekening waarbij geen effecten worden uitgeleend. Transactiekosten blijven dan gelijk, maar men krijgt geen gratis realtime koersen meer, en betaalt een hogere debetrente. Daarnaast worden kosten in rekening gebracht voor dividenduitkeringen, waar dat voor klanten die wel laten uitlenen gratis is.

Indien de inlener van effecten zijn verplichtingen niet kan nakomen en een tekort overblijft (en de zekerheden ontoereikend zijn), is DeGiro aansprakelijk, daarna volgen alle mensen met een uitgeleende positie in het betreffende aandeel. Bijstorten is uitgesloten.

De structuur van DeGiro is zo opgezet dat beleggers geen risico lopen als DeGiro failliet gaat. Effecten, maar ook derivaten en cashgeld, zitten in een apart vehikel. Behalve door DeGiro worden ook door brokers Lynx, Today's en TradersOnly soms effecten uitgeleend. Alex, Binck, Keytrade, Saxo Bank en Tradzster doen het niet. De traditionele banken ABN Amro, ING en Rabobank lenen ook geen stukken van individuele beleggers uit. Beleggingsfondsen of trackers van de genoemde banken kunnen echter wel aandelen uitlenen.

Hoe groot is het risico dat DeGiro neemt met het uitlenen van uw aandelen? Navraag bij DeGiro leert

dat daar momenteel minder dan 1 procent van de beleggingen is uitgeleend. Er worden allerlei aandelen uitgeleend, maar bij heel spannende aandelen is DeGiro terughoudend, hier vindt men het risico op een short squeeze (zie kader) te groot.

Opvallend is ook dat DeGiro niet met een prime broker werkt, er wordt zelfs helemaal niet aan derden uitgeleend. DeGiro leent alleen rechtstreeks uit aan andere klanten van DeGiro. Daarmee heeft de broker dus meteen de gehele account van de lenende klant als direct onderpand.

DeGiro is van mening dat de wijze waarop zij omgaat met uitlenen nauwelijks extra risico's met zich meebrengt. De opbrengsten van het uitlenen vormen ook een zeer beperkt deel van de omzet. Eigenlijk heeft DeGiro een beetje spijt dat zij het uitlenen überhaupt mogelijk heeft gemaakt voor particulieren, de commotie die erdoor is ontstaan, weegt eigenlijk niet op tegen de opbrengsten.

HET RISICO

Is de ongemakkelijke houding van veel beleggers ten opzichte van securities lending terecht? Een rondgang langs een aantal specialisten op dit gebied, actief bij beleggingsfondsen, hedgefondsen, pensioenfondsen en brokers, leert dat de risico's die samenhangen met het uitlenen van effecten niet onderschat mogen worden, maar wel degelijk goed beheersbaar zijn. Een stringente en continue bewaking van de posities is noodzakelijk. Als die bewaking goed is, is het risico beheersbaar. Uitlenende partijen kunnen wel een ander risico introduceren als zij gaan rommelen met het onderpand, bijvoorbeeld door hiervan geheel andere, riskantere beleggingen te kopen. Dan kan het alsnog misgaan, zoals bij onder meer bij APG gebeurde in 2008.

Maar dat herbeleggen staat eigenlijk los van het uitlenen. Het uitlenen van effecten lijkt op zichzelf geen reden om een broker of beleggingsfonds te willen mijden.

LEVE DE MARKT

door Sheila Sitalsing

Van Thomas Piketty zal het vermoedelijk niet mogen, en de *Huffington Post* schreef nuffig *This app sums up why everybody hates Silicon Valley*, maar ik vind het briljant: een app van het bedrijf MonkeyParking die het probleem van het tekort aan parkeerplaatsen op begeerlijke locaties oplost met zo iets simpels als geld.

De gedachte moet hele volksstammen hebben besprongen, meestal wanneer men op weg is naar iets belangwekkends in een drukke stad, allengs wanhopiger rondjes rijdend op zoek naar een parkeerplek op een te belopen afstand. Het tijdstip waarop men eigenlijk al binnen had moeten zijn, is inmiddels verstreken, er is sprake van regen en onmogelijke hakken, en dan komt de gedachte: een tientje voor een plek voor de deur.

In Rome en San Francisco, beide erkend parkeerhel, kan deze gedachte omgezet worden in praktijk, en in harde valuta. Het werkt als volgt: wie een A-parkeerlocatie heeft weten te bemachtigen, voert in de Monkey-app op de telefoon in waar de auto staat. Automobilisten die het plekje willen overnemen, kunnen via de app bieden. Wie een bod accepteert, moet binnen tien minuten zijn parkeerplek afstaan. "Een mooie manier om wat extra's te verdienen als je toch van plan was binnen afzienbare tijd te vertrekken", zeggen de bedenkers, die nog meer voordelen opsommen: de app vermindert zinloos rondjes rijden (CO₂-uitstoot!) en stimuleert mensen hun parkeerplaats eerder te verlaten.

De verontruste reacties zijn al opgetekend: rijkeluisapp voor SUV-rijders, privatisering en vermarkting van de publieke ruimte, tweedeling in parkeerland, et cetera. Maar MoneyParking bewijst weer eens dat geen probleem zo futiel of juist zo onbevattelijk groot is of de markt biedt een uitweg.

Behalve in toestanden met de liefde, riep de buurvrouw.

De buurvrouw zit ernaast. Over de stelling dat geld wel degelijk behulpzaam kan zijn bij het vinden en houden van een geliefde, of iemand die daarvoor wil doorgaan, bestaan diverse onderzoekjes, die jaarlijks rond Valentijnsdag uit de motenballen worden gehaald. Ook de surrogaatliefde wordt almaar beter: in Japan kunnen eenzame bejaarden pratende poppen kopen die lieve en opbeurende woordjes spreken.

Tyler Cowen, een van de leukste popster-economen (véél leuker dan Piketty), verzamelt dit soort voorbeelden van de markt als verlosser. De wonderlijkste uit zijn verzameling? De markt voor positieve zwangerschapstesten. "Wil je dat je vriend eindelijk een aanzoek doet? Wil je iemand een hartverzakking bezorgen? Koop!" Prijs: rond de 20 euro.